

θέλω

θέλω, ρ. [*<αρχ. θέλω*], θέλω. **1.** απαιτώ, αξιώνω: «θέλω να γίνει μόνο μ' αυτό τον τρόπο». **2.** έχω την επιθυμία, ψάχνω: «θέλω να φύγω || θέλω ένα ποτήρι νερό || θέλω τον τάδε». **3.** επιδιώκω: «θέλω το καλό σου». **4.** δέχομαι: «δε τον θέλω εδώ μέσα || δε θέλει ν' ακούσει ούτε λέξη || τον μόνο που θέλει είναι ο τάδε». **5.** επιτρέπω: «αν θέλει το αφεντικό μου να μου δώσει άδεια, καλώς, αλλιώς δε δικαιούμαι». **6.** έχω ανάγκη: «θέλω ακόμη πολλά χρήματα για να τελειώσω την οικοδομή || θέλει το μεσημεριανό του ύπνο για να σταθεί στα πόδια του τ' απόγευμα». **7.** ως άκλ. ουσ. **το, τα θέλω**, αυτό, αυτά που θέλει, που επιθυμεί κάποιος να αποκτήσει: «ν' αφήσεις τα ζητώ και τα θέλω και να δουλέψεις, αν θέλεις να τ' αποκτήσεις»· βλ. και φρ. *τα θέλει*. (Ακολουθούν 324 φρ.)·

- *άκουγέ τα όλα, κι όσα θέλεις πίστευε*, πρέπει να ακούμε όλες τις εκδοχές μιας υπόθεσης αλλά πρέπει να μάθουμε να διακρίνουμε την αλήθεια, γιατί όλα όσα ακούμε δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα: «μην εκφέρεις αμέσως τη γνώμη σου και, για να είσαι σίγουρος, άκουγέ τα όλα, κι όσα θέλεις πίστευε»·

- *άλλο που δε θέλω*, βλ. λ. [άλλος](#)·

- *άμα έχεις το μπαμπάκι, όπου θες κάνεις κονάκι*, βλ. λ. [μπαμπάκι](#)·

- *άμα θέλεις να βρεις σπίτι, ψάξε για γείτονα*, βλ. λ. [γείτονας](#)·

- *άμα θέλω να σε βρίσω, χίλιες αφορμές σου βρίσκω*, βλ. λ. [αφορμή](#)·

- *αν δε σε θέλουν στο χωριό, μη ζητάς το σπίτι του παπά*, βλ. λ. [χωριό](#)·

- *αν θέλ' η νύφη κι ο γαμπρός, τύφλα να 'χει ο πεθερός*, βλ. λ. [πεθερός](#)·

- *αν θέλει ο Θεός ή Θεού θέλοντος*, βλ. λ. [Θεός](#)·

- *αν θες (θέλεις) κάνε κι αλλιώς*, βλ. λ. [αλλιώς](#)·

- *αν θες (θέλεις) να τα 'χουμε καλά*, βλ. λ. [καλός](#)·

- *άντρα θέλω, τώρα τον θέλω ή άντρα θέλω, τώρα τονε θέλω*, βλ. λ. [άντρας](#)·

- *ας γίνει ό,τι θέλει ή ας γίνει ό,τι θέλει να γίνει* βλ. φρ. *ό,τι θέλει ας γίνει ή ό,τι θέλει να γίνει, ας γίνει*·

- *ας κάνει ό,τι θέλει ή ας κάνει ό,τι θέλει να κάνει*, βλ. φρ. *ό,τι θέλει ας κάνει ή ό,τι θέλει να κάνει, ας κάνει*·

- *ας λέει ό,τι θέλει ή ας λέει ό,τι θέλει να λέει*, βλ. φρ. *ό,τι θέλει ας λέει*·

- *ας πει ό,τι θέλει ή ας πει ό,τι θέλει να πει*, βλ. φρ. *ό,τι θέλει ας πει*·

- *αυτή η δουλειά θέλει αρχίδια*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *αυτή η δουλειά θέλει κώλο*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *αυτό θέλει σκέψη*, βλ. λ. [σκέψη](#)·

- *αυτό που θέλει η γυναίκα το φοβάται κι ο Θεός*, βλ. λ. [γυναίκα](#)·

- *βουβάσου, αν θες να σε ταΐζουν*, βλ. λ. [ταΐζω](#)·

- *βρακί δεν έχει ο κώλος μας, λουλούδια θέλ' η σκούφια μας*, βλ. λ. [βρακί](#)·

- βρακί δεν έχει ο κώλος μας, λουλούδια θέλει ο πούτσος μας, βλ. λ. [βρακί](#).
- βρήκε μουνί στην έρημο, το θέλει και ξυρισμένο, βλ. λ. [μουνί](#).
- για δεξ μούρη να θέλει να ... ή για δεξ μούρη που θέλει να..., βλ. λ. [μούρη](#).
- γυναίκα που γελά και τα χαρίσματά σου δέχεται, σαν θέλεις τη φιλάς, βλ. λ. [γυναίκα](#).
- δε θέλει ρώτημα, βλ. λ. [ρώτημα](#).
- δε θέλει μυαλό ή δε θέλει και πολύ μυαλό, βλ. λ. μυαλό.
- δε θέλει πολύ, βλ. φρ. πολύς.
- δε θέλει ρώτημα, βλ. λ. [ρώτημα](#).
- δε θέλει ρώτημα το πράγμα, βλ. λ. [ρώτημα](#).
- δε θέλει φιλοσοφία, βλ. λ. [φιλοσοφία](#).
- δε θέλει φιλοσοφία το πράγμα, βλ. λ. [φιλοσοφία](#).
- δε θέλω αμάν, ζαμάν, βλ. λ. αμάν.
- δε θέλω ανάσα, βλ. λ. [ανάσα](#).
- δε θέλω δεύτερη κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#).
- δε θέλω δεύτερο λόγο, βλ. λ. [λόγος](#).
- δε θέλω δικηγόρο ή δε θέλουμε δικηγόρο, βλ. λ. [δικηγόρος](#).
- δε θέλω καϊμακάμη ή δε θέλουμε καϊμακάμη, βλ. λ. [καϊμακάμης](#).
- δε θέλω κεχαγιά στ' αρχίδια μας (μου) ή δε θέλουμε κεχαγιά στ' αρχίδια μας, βλ. λ. [κεχαγιάς](#).
- δε θέλω κεχαγιά στο κεφάλι μου ή δε θέλουμε κεχαγιά στο κεφάλι μας, βλ. λ. [κεχαγιάς](#).
- δε θέλω κεχαγιά στον πούτσο μου ή δε θέλουμε κεχαγιά στον πούτσο μας, βλ. λ. [κεχαγιάς](#).
- δε θέλω κιχ, βλ. λ. κιχ.
- δε θέλω κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#).
- δε θέλω λέξη, βλ. λ. [λέξη](#).
- δε θέλω λόγια, βλ. λ. [λόγος](#).
- δε θέλω μιλιά, βλ. λ. [μιλιά](#).
- δε θέλω ν' ακούγεται ανάσα, βλ. λ. [ανάσα](#).
- δε θέλω ν' ακούσω (για κάποιον ή για κάτι), βλ. λ. ακούω.
- δε θέλω ν' ακούσω, βλ. λ. ακούω.

- δε θέλω να ξέρω, βλ. λ. [ξέρω](#).
- δε θέλω να σε ξέρω, βλ. λ. [ξέρω](#).
- δε θέλω να τον δω ούτε ζωγραφιστό, βλ. λ. [ζωγραφιστός](#).
- δε θέλω να τον δω στα μάτια μου, βλ. λ. [μάτι](#).
- δε θέλω ντερβέναγα ή δε θέλουμε ντερβέναγα, βλ. λ. ντερβέναγας.
- δε θέλω ου! βλ. λ. ου(!).
- δε θέλω ούτε την καλημέρα του, βλ. λ. [καλημέρα](#).
- δε θέλω πολλά λόγια μαζί του, βλ. λ. [λόγος](#).
- δε θέλω πολλά πολλά μαζί του, βλ. λ. [πολύς](#).
- δε θέλω πολλές κουβέντες μαζί του, βλ. λ. [κουβέντα](#).
- δε θέλω συζήτηση, βλ. λ. [συζήτηση](#).
- δε θέλω τέτοια! βλ. λ. τέτοιος.
- δε θέλω τσικ, βλ. λ. τσικ.
- δε θέλω τσιμουδιά, βλ. λ. [τσιμουδιά](#).
- δε θέλω χωροφύλακα ή δε θέλουμε χωροφύλακα, βλ. λ. [χωροφύλακας](#).
- δε μας θέλει η μπάλα σήμερα ή δε μας θέλει σήμερα η μπάλα, βλ. λ. [μπάλα](#).
- (δε) με θέλει (κάτι), (δεν) εξελίσσεται κάτι σύμφωνα με τις προσδοκίες μου, αποτυχαίνω συστηματικά να φέρω σε πέρας αυτό που επιδιώκω: «τόσον καιρό πολεμάω να τελειώσω αυτή τη δουλειά, αλλά φαίνεται δε με θέλει, γιατί ακόμα τυραννιέμαι». Συνών. (δε) μου βγαίνει (κάτι).
- δεν τον θέλει η μπάλα, βλ. λ. [μπάλα](#).
- δεν τον θέλει η τύχη, βλ. λ. [τύχη](#).
- δεν τον θέλει το ζάρι, βλ. λ. [ζάρι](#).
- δεν τον θέλει το φύλλο, βλ. λ. [φύλλο](#).
- δεν τον θέλει το χαρτί, βλ. λ. χαρτί.
- εδώ σε θέλω (ενν. να σταθείς, να φανείς άξιος, παλικάρι), βλ. λ. [εδώ](#).
- εδώ σε θέλω κάβουρα, να περπατάς στα κάρβουνα, βλ. λ. [κάβουρας](#).
- εδώ σε θέλω μάστορα, βλ. λ. [μάστορας](#).
- είδε τυρί στον πούτσο του και θέλει ν' ανοίξει στρούγκα ή είδε τυρί στον πούτσο του και θέλει ν' ανοίξει τυροπωλείο, βλ. λ. [τυρί](#).

- είναι και να σε θέλει η μπάλα, βλ. λ. [μπάλα](#).
- είναι και να σε θέλει η τύχη, βλ. λ. [τύχη](#).
- είναι και να σε θέλει το ζάρι, βλ. λ. [ζάρι](#).
- είναι και να σε θέλει το φύλλο, βλ. λ. [φύλλο](#).
- είναι και να σε θέλει το χαρτί, βλ. λ. χαρτί.
- έλα που σε θέλω, βλ. λ. [έλα](#).
- ένα πιάτο την ημέρα κι όπου θέλεις βάλ' το, βλ. λ. πιάτο.
- έτσι θέλω, βλ. λ. [έτσι](#).
- έτσι σε θέλω, βλ. λ. [έτσι](#).
- η αξίνα θέλει κώλο και κομμάτι απ' άλλον κώλο, βλ. λ. [κώλος](#).
- η γκαμήλα, αν θέλει γομαράγκαθα, ας μακρύνει το λαιμό της, βλ. λ. [γκαμήλα](#).
- η γλώσσα του θέλει κόντεμα, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- η γυναίκα και το άλογο θέλουν άξιο καβαλάρη, βλ. λ. [καβαλάρης](#).
- η δουλειά δε θέλει κόπο, θέλει τρόπο, βλ. λ. [δουλειά](#).
- η δουλειά θέλει στρωμένο κώλο, βλ. λ. [δουλειά](#).
- η ξέγνοιαστη ψωλή θέλει μουνί ν' αρμέξει, βλ. λ. [ψωλή](#).
- η παντρεία και το τσουκάλι θέλουν μάστοριά μεγάλη, βλ. λ. [παντρεία](#).
- η πουτάνα θέλει να κρυφτεί κι η χαρά δεν την αφήνει, βλ. λ. [πουτάνα](#).
- η πραμάτεια θέλει μάτια, βλ. λ. [μάτι](#).
- η τέχνη θέλει μάστορα κι η φάβα θέλει λάδι, βλ. λ. [τέχνη](#).
- η φτώχεια θέλει καλοπέραση, βλ. λ. φτώχεια.
- η χάρη θέλει αντίχαρη, βλ. λ. [χάρη](#).
- η χάρη θέλει αντίχαρη για να σου φέρει χάρη, βλ. λ. [χάρη](#).
- η χάρη θέλει αντίχαρη και πάλι χάρη μένει, βλ. λ. [χάρη](#).
- ήθελές τα κι έπαθές τα, βλ. φρ. τα 'θελες και τα 'παθες. (Λαϊκό τραγούδι: **ήθελές τα κι έπαθές τα** αρχηγέ και σάπια γιε, σύρτε τώρα για να πάρτε απ' του Φάληρο καφέ).
- θα ήθελα να σημειώσω, βλ. λ. [σημειώνω](#).
- θα 'θελες; λέγεται ειρωνικά σε άτομο που μας ανακοινώνει κάτι σύμφωνα με τις προσδοκίες του, πράγμα που είναι εντελώς απίθανο να συμβεί: «η ομάδα μου θα βγει πρωταθλήτρια. -Θα 'θελες; Εδώ κινδυνεύει να

υποβιβαστεί»·

- θα του το πούμε κι άμα θέλει ή θα του το πω κι άμα θέλει, βλ. λ. [είπα](#)·
- θέλει ακόμα δουλειά ή θέλει δουλειά ακόμα, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- θέλει βγάλσιμο τ' αφτί του, βλ. λ. [αφτί](#)·
- θέλει βρεγμένο το παξιμάδι, βλ. λ. [παξιμάδι](#)·
- θέλει γαμήσι, στενό παπούτσι και κατήφορο, βλ. λ. γαμήσι·
- θέλει γδάριμο, βλ. λ. [γδάριμο](#)·
- θέλει γερά κότσια (κάτι), βλ. λ. κότσι·
- θέλει γιαούρτωμα, βλ. λ. [γιαούρτωμα](#)·
- θέλει δεύτερο χέρι, (ειδικά για βάψιμο) βλ. λ. [χέρι](#)·
- θέλει έναν (λίγο) αέρα, βλ. λ. [αέρας](#)·
- θέλει ζίλια ή θέλει τα ζίλια του ή τα θέλει τα ζίλια του, βλ. λ. [ζίλι](#)·
- θέλει η κυρά μου και παίζουν τα γατιά της, βλ. λ. [γατί](#)·
- θέλει και ρέστα ή θέλει και τα ρέστα ή θέλει και ρέστα από πάνω ή θέλει και τα ρέστα από πάνω, βλ. λ. ρέστα·
- θέλει (και) ρώτημα! βλ. λ. [ρώτημα](#)·
- θέλει (και) ρώτημα το πράγμα! βλ. λ. [ρώτημα](#)·
- θέλει και τα πρόβατα σωστά και το λύκο χορτάτο, βλ. λ. πρόβατο·
- θέλει και τη δραχμή, βλ. λ. [δραχμή](#)·
- θέλει και την πίτα αφάγωτη και το σκύλο χορτάτο ή θέλει και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο ή θέλει και την πίτα σωστή και το σκύλο χορτάτο, βλ. λ. πίτα·
- θέλει καιρό για να..., βλ. λ. [καιρός](#)·
- θέλει καρμανιόλα, βλ. λ. [καρμανιόλα](#)·
- θέλει καρπαζιές ή θέλει τις καρπαζιές του ή τις θέλει τις καρπαζιές του, βλ. λ. [καρπαζιά](#)·
- θέλει κλοτσιές ή θέλει τις κλοτσιές του ή τις θέλει τις κλοτσιές του, βλ. λ. κλοτσιά·
- θέλει κοκό, βλ. λ. [κοκό](#)·
- θέλει κουβέντα η υπόθεση ή η υπόθεση θέλει κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#)·
- θέλει κουβέντα το θέμα ή το θέμα θέλει κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#)·
- θέλει κουβέντα το πράμα ή το πράγμα θέλει κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#)·

- θέλει κρέμασμα, βλ. λ. [κρέμασμα](#).
- θέλει κρέμασμα ανάποδα, βλ. λ. [ανάποδος](#).
- θέλει κρέμασμα απ' τ' αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#).
- θέλει κρέμασμα απ' το λαιμό, βλ. λ. [λαιμός](#).
- θέλει κώλο, βλ. λ. [κώλος](#).
- θέλει μαγκιά, βλ. λ. [μαγκιά](#).
- θέλει μουνί, το θέλει και στο πιάτο, βλ. λ. [μουνί](#).
- θέλει μπάτσα ή θέλει μπάτσες ή θέλει τα μπάτσα του ή θέλει τις μπάτσες του ή τα θέλει τα μπάτσα του ή τις θέλει τις μπάτσες του, βλ. λ. [μπάτσα](#).
- θέλει μπουγέλωμα, βλ. λ. [μπουγέλωμα](#).
- θέλει μπουνιές ή θέλει τις μπουνιές του ή τις θέλει τις μπουνιές του, βλ. λ. [μπουνιά](#).
- θέλει ν' αγιάσει, αλλά δεν τον αφήνουν οι διαβόλοι, βλ. λ. [διάβολος](#).
- θέλει να 'χει πάντα την τελευταία λέξη, βλ. λ. [λέξη](#).
- θέλει να 'χει πάντα τον τελευταίο λόγο, βλ. λ. [λόγος](#).
- θέλει να γίνεται πάντα το δικό του, βλ. λ. [δικός](#).
- θέλει να του κατεβάσουν το φεγγάρι, βλ. λ. [φεγγάρι](#).
- θέλει νεφρά ή θέλει νεφρό, βλ. λ. [νεφρό](#).
- θέλει ντουφέκισμα, βλ. λ. [ντουφέκισμα](#).
- θέλει παλικαριά, βλ. λ. [παλικαριά](#).
- θέλει παρακάλια, βλ. λ. [παρακάλι\(ο\)](#).
- θέλει πνίξιμο, βλ. λ. [πνίξιμο](#).
- θέλει πολύ! ή πολύ θέλει! βλ. λ. [πολύς](#).
- θέλει σιάξιμο η γραβάτα του, βλ. λ. [σιάξιμο](#).
- θέλει σιάξιμο ο γιακάς του, βλ. λ. [σιάξιμο](#).
- θέλει σκαμπίλια ή θέλει τα σκαμπίλια του ή τα θέλει τα σκαμπίλια του, βλ. λ. [σκαμπίλι](#)¹.
- θέλει σκέψη το πράγμα, βλ. λ. [σκέψη](#).
- θέλει σκότωμα, βλ. λ. [σκότωμα](#).
- θέλει σούβλισμα, βλ. λ. [σούβλισμα](#).

- θέλει στρώσιμο η γλώσσα ή θέλει στρώσιμο η γλώσσα του, (για λογοτεχνικά κείμενα) βλ. λ. [γλώσσα](#).
- θέλει συζήτηση η υπόθεση ή η υπόθεση θέλει συζήτηση, βλ. λ. [συζήτηση](#).
- θέλει συζήτηση το θέμα ή το θέμα θέλει συζήτηση, βλ. λ. [συζήτηση](#).
- θέλει συζήτηση το πράγμα ή το πράγμα θέλει συζήτηση, βλ. λ. [συζήτηση](#).
- θέλει σφαλιάρες ή θέλει τις σφαλιάρες του ή τις θέλει τις σφαλιάρες του, βλ. λ. σφαλιάρα.
- θέλει σφαλιάρωμα, βλ. λ. σφαλιάρωμα.
- θέλει σφάξιμο, βλ. λ. [σφάξιμο](#).
- θέλει τέμπο η δουλειά ή η δουλειά θέλει τέμπο, βλ. λ. [δουλειά](#).
- θέλει τη γωνιά του, βλ. λ. γωνιά.
- θέλει το λόγο κι από πάνω, βλ. λ. [λόγος](#).
- θέλει το φαί στο πιάτο, βλ. λ. [φαί](#).
- θέλει τράβηγμα τ' αφτί του, βλ. λ. [αφτί](#).
- θέλει τσαγανό, βλ. λ. [τσαγανός](#).
- θέλει τσακαλίκι η δουλειά ή η δουλειά θέλει τσακαλίκι, βλ. λ. [δουλειά](#).
- θέλει φάπες ή θέλει τις φάπες του ή θέλει φάπες, βλ. λ. φάπα.
- θέλει φιλοσοφία; βλ. λ. [φιλοσοφία](#).
- θέλει φιλοσοφία! ή θέλει (και) φιλοσοφία το πράγμα! βλ. λ. [φιλοσοφία](#).
- θέλει χαστούκια ή θέλει τα χαστούκια του ή τα θέλει τα χαστούκια του, βλ. λ. [χαστούκι](#).
- θέλει χτένισμα η γλώσσα ή θέλει χτένισμα η γλώσσα του, (για λογοτεχνικά κείμενα) βλ. λ. [γλώσσα](#).
- θέλει ψυχίατρο, βλ. λ. [ψυχίατρος](#).
- θέλει ώρα ή θέλει ώρες (κάτι), βλ. λ. [ώρα](#).
- θέλεις δε θέλεις ή θες δε θέλεις ή θες δε θες, με το ζόρι, αναγκαστικά, ετσιθελικά: «θέλεις δε θέλεις, θα κάνεις αυτό που σου λέω || θέλεις δε θέλεις, θα πας και θα του ζητήσεις συγνώμη». (Λαϊκό τραγούδι: *δε θα μπορέσουν οι γονείς μας να μας χαλάσουν τη ζωή μας, **θέλουν δε θέλουν** θα μαςβάλουν βέρα // πάρ' την καρδιά σου, πάρ' την ψυχή σου, κάθε δικό σου πάρ' το μαζί σου, μα **θες δε θέλεις** θα μου αφήσεις τις αναμνήσεις, τις αναμνήσεις // το κορίτσι θα το πάρω, με στεφάνι και κουμπάρο· **θες δε θες**, εσύ, κυρά μου, θε να γίνεις πεθερά μου).*
- θέλεις και τα λες αυτά ή σε ξεφεύγουν; έκφραση απορίας ή έκφραση και με επιθετική διάθεση προς το συνομιλητή μας που μας λέει ή μας ζητά παράλογα πράγματα: «το σωστό είναι να παρατηθείς από τη θέση του διευθυντή για να την αναλάβω εγώ. -Θέλεις και τα λες αυτά ή σε ξεφεύγουν;»
- θέλεις σιάξιμο ή θες σιάξιμο, βλ. λ. [σιάξιμο](#).

- θέλεις σιδέρωμα ή θες σιδέρωμα, βλ. λ. [σιδέρωμα](#).
- θέλησε ο Εβραίος να πάει στο παζάρι κι έτυχε μέρα Σάββατο, βλ. λ. [Εβραίος](#).
- θέλοντας και μη, αναγκαστικά, με το ζόρι, ετσιθελικά: «θα κάνεις αυτό που σου λέω θέλοντας και μη». (Λαϊκό τραγούδι: κάποτε θα 'ρθει η στιγμή να νιώσεις, **θέλοντας και μη**, πως είμ' εγώ για σένα, φως μου, το χρυσάφι όλου του κόσμου).
- θέλω αποδείξεις και ονόματα, βλ. λ. [όνομα](#).
- θέλω γδάρισμα, βλ. λ. [γδάρισμα](#).
- θέλω διευθύνσεις και ονόματα, βλ. λ. [όνομα](#).
- θέλω καιρό για να..., βλ. λ. [καιρός](#).
- θέλω κακά ή θέλω κακά μου ή θέλω τα κακά μου, βλ. λ. κακός.
- θέλω καρμανιόλα, βλ. λ. [καρμανιόλα](#).
- θέλω κρέμασμα, βλ. λ. [κρέμασμα](#).
- θέλω κρέμασμα ανάποδα, βλ. λ. [ανάποδος](#).
- θέλω κρέμασμα απ' τ' αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#).
- θέλω κρέμασμα απ' το λαιμό, βλ. λ. [λαιμός](#).
- θέλω μα ή θέλω μάκια, βλ. λ. μα.
- θέλω μπου, βλ. λ. [μπου](#)².
- θέλω να γενώ καλόγερος να σώσω την ψυχή μου, μα δε μ' αφήνει ο διάβολος που 'χω μέσ' στο βρακί μου, βλ. λ. [διάβολος](#).
- θέλω να μείνει μεταξύ μας (κάτι), βλ. λ. [μεταξύ](#).
- θέλω να πιστεύω πως... ή θέλω να πιστεύω ότι..., ελπίζω πως..., ελπίζω ότι...: «θέλω να πιστεύω πως θ' ανταποκριθεί στην πρόσκλησή μου».
- θέλω να πω, εννοώ: «μ' αυτά που σου λέω, θέλω να πω πως τίποτα δεν είναι απίθανο να συμβεί || ειλικρινά σου λέω, δεν μπορώ να καταλάβω τι θέλεις να πεις».
- θέλω να σου πω δυο λόγια (λογάκια), βλ. λ. [λόγος](#).
- θέλω να φάω και το πιάτο, βλ. λ. [πιάτο](#).
- θέλω ντουφέκισμα, βλ. λ. ντουφέκισμα.
- θέλω ονόματα, βλ. λ. [όνομα](#).
- θέλω πιπί ή θέλω πιπί μου, βλ. λ. πιπί.
- θέλω πνίξιμο, βλ. λ. [πνίξιμο](#).

- θέλω σκότωμα, βλ. λ. σκότωμα·
- θέλω σουβλισμα, βλ. λ. [σουβλισμα](#)·
- θέλω σφάξιμο, βλ. λ. [σφάξιμο](#)·
- θέλω τη δόση μου, βλ. λ. δόση·
- θέλω το κακό του, βλ. λ. κακός·
- θέλω το καλό του, βλ. λ. [καλός](#)·
- θέλω το λόγο, βλ. λ. [λόγος](#)·
- θέλω τσίσια ή θέλω τσίσια μου ή θέλω τα τσίσια μου, βλ. λ. τσίσι(ι)α·
- Θεός είναι κι ό,τι θέλει κάνει, βλ. λ. [Θεός](#)·
- Θεού θέλοντος, βλ. λ. [Θεός](#)·
- Θεού θέλοντος και καιρού επιτρέποντος, βλ. λ. [Θεός](#)·
- Θεού θέλοντος, καιρού επιτρέποντος και υγείας ούσης, Θεός·
- *θες να...*, **α.** εισάγει ερώτηση που εκφράζει ανησυχία: «θες να θύμωσε που ξέχασα να τον καλέσω; || θες να φύγει χωρίς να πληρώσει;». **β.** εισάγει πρόταση που εκφράζει επιθυμία: «θες να μου τύχει το λαχείο;». Συνών. *λεις να(...)*·
- κάθε δουλειά θέλει το κολάι της, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- κάποιου του χάριζαν γάιδαρο κι ήθελε και το σαμάρι, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·
- κατά πώς θέλω, έτσι όπως θέλω, σύμφωνα με τον τρόπο που θέλω: «εσύ μη χώνεσαι, γιατί θα ενεργήσω κατά πώς θέλω». (Τραγουδί: κράτα το στόμα σου κλειστό, κράτα για σένα το σωστό κι άσε με μένα τον τρελό **κατά πώς θέλω** να γλεντώ το χάλι μου, κύριε Μιχάλη)·
- κεφάλι δίχως μέτρα θέλει χτύπημα στην πέτρα, βλ. λ. κεφάλι·
- κι ο άγιος θέλει φοβέρα, βλ. λ. [φοβέρα](#)·
- λέγε λέγε τό κοπέλι κάνει τη γριά και θέλει, βλ. λ. κοπέλι·
- λέει ό,τι θέλει, βλ. λ. λέω·
- λίγο ήθελε να..., βλ. λ. [λίγος](#)·
- λίγο θέλω να..., βλ. λ. [λίγος](#)·
- μακριά απ' τον κώλο μου κι ας μπει όπου θέλει, βλ. λ. [κώλος](#)·
- μανούλι, θες κουλούρι; βλ. λ. μανούλι·
- με θέλει (ενν. η τύχη, το ζάρι, το χαρτί), με ευνοεί: «τώρα που με θέλει, τώρα θα σηκωθώ να φύγω;»·
- με το έτσι θέλω, βλ. λ. [έτσι](#)·

- μην τα θες κι όλα δικά σου! βλ. λ. [δικός](#).
- μήπως τι ήθελα; μήπως αυτό που ζητούσα, που ήθελα, ήταν κάτι σπουδαίο; δεν ήταν κάτι σπουδαίο αυτό που ζητούσα, που ήθελα: «μήπως τι ήθελα και μου 'βαλες τις φωνές; Να σταθώ για λίγο στο άνοιγμα της πόρτας για να μη βρέχομαι απ' τη βροχή || μήπως τι ήθελα ο καημένος; Να αντιμετωπίσει και μένα όπως αντιμετωπίζει όλους τους άλλους».
- μιλάμε για την κατσαρόλα και δεν ξέρουμε ακόμα τι φαγητό θέλουμε να κάνουμε, βλ. λ. [κατσαρόλα](#).
- μονά ζυγά τα θέλει δικά του ή τα θέλει μονά ζυγά δικά του, βλ. λ. [μονός](#).
- μοναχός σου χόρευε κι όσο θέλεις πήδα, βλ. λ. [μοναχός](#).
- να του το πούμε κι άμα θέλει ή να του το πω κι άμα θέλει, βλ. λ. [είπα](#).
- ο άντρας θέλει κλάσιμο και η μαγκιά λουστρίνι, βλ. λ. [μαγκιά](#).
- ο γάμος θέλει τούμπανα και η εκκλησία ψάλτη, βλ. λ. [γάμος](#).
- ο δικηγόρος δικηγόρεψη δε θέλει, βλ. λ. [δικηγόρος](#).
- ο μεγάλος γάτος θέλει τρυφερά ποντίκια, βλ. λ. γάτος.
- οι λύκοι θέλουν πρόβατα, βλ. λ. [λύκος](#).
- όποιος δε θέλει να ζυμώσει, πέντε (δέκα) μέρες κοσκινίζει, βλ. λ. [μέρα](#).
- όποιος δε θέλει να παντρευτεί, λέει ότι η νύφη είναι του δρόμου, βλ. λ. [νύφη](#).
- όποιος θέλει τα πολλά, χάνει και τα λίγα, βλ. λ. όποιος.
- όπως θες (θέλεις), βλ. λ. [όπως](#).
- όπως θες (θέλεις) πάρ' το ή πάρ' το όπως θέλεις (θες), βλ. λ. [όπως](#).
- όσα λες, πούτσα θες! βλ. λ. [πούτσα](#).
- όσο θέλεις δούλευε κι όσα θέλει ο Θεός θα σου δώσει, βλ. λ. [Θεός](#).
- όσο θέλεις πήδα, βλ. λ. [πηδώ](#).
- όταν έχεις τέτοιους φίλους, τι τους θέλεις τους εχθρούς! βλ. λ. [φίλος](#).
- όταν θέλει να χαλάσει ο Θεός τον μέρμηγκα, του βάζει φτερά και πετάει, βλ. λ. [μυρμήγκι](#).
- όταν καλοθερίζουνε, γεια σου κυρ-Αριστείδη, κι όταν αλωνίζουνε, τι θέλεις βρε κασίδη, βλ. λ. [κασίδη](#).
- ποιος στραβός δε θέλει τα μάτια του! βλ. λ. [μάτι](#).
- ποιος στραβός δε θέλει το φως του! βλ. λ. [φως](#).
- ποιος τυφλός δε θέλει τα μάτια του! βλ. λ. [μάτι](#).
- ποιος τυφλός δε θέλει το φως του βλ. λ. [φως](#).

- πόσα θες να μας τρελάνεις! βλ. λ. [τρελαίνω](#).
- πράμα που φαίνεται, κολαούζο δε θέλει, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).
- προχώρα, σε θέλει όλη η χώρα, βλ. λ. [χώρα](#).
- σαν δε θέλω, γριά, να σε φιλήσω, χίλιες αφορμές σου βρίσκω, βλ. λ. [γριά](#).
- σαν θέλ' η νύφη κι ο γαμπρός, τύφλα να 'χει ο πεθερός, βλ. λ. [πεθερός](#).
- σαν θέλω, γριά, να σε φιλήσω, χίλιες αφορμές σου βρίσκω, βλ. λ. [γριά](#).
- σε θέλω, **α.** σε χρειάζομαι: «πήγαινε σπίτι, γιατί σε θέλει ο πατέρας σου». **β.** σε ποθώ, σε λαχταρώ. (Τραγούδι: τεκέρο σημαίνει **σε θέλω**, τεκέρο θα πει σ' αγαπώ, τεκέρο αμόρε τεκέρο και το καπέλο μου στραβά φορώ)· βλ. και φρ. τη θέλω και τον θέλω.
- σου θέλω, σου χρωστώ, σου οφείλω: «μετά απ' αυτά που σου 'δωσα, σου θέλω ακόμα εκατό χιλιάρικα».
- σπάσιμο θέλει το κεφάλι μου, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα, βλ. λ. πόρτα.
- τα θέλει (ενν. το μουνί της), η γυναίκα για την οποία γίνεται λόγος, επιδιώκει να έρθει σε σεξουαλική επαφή με άντρα, τον προκαλεί ερωτικά, έχει έντονη σεξουαλική ζωή: «δε φταίω μόνο εγώ, κι αυτή τα 'θελε || όταν έχω καιρό να πάω με γυναίκα, τα ρίχνω στην τάδε που τα θέλει». (Λαϊκό τραγούδι: **τα 'θελε** η μάνα σου τα 'θελες κι εσύ, τα σύκα τα καρύδια και το γλυκό κρασί). Συνών. τα ζητάει / το δουλεύει.
- τα θέλει ο κώλος σου! βλ. λ. [κώλος](#).
- τα θέλει ο οργανισμός σου! βλ. λ. [οργανισμός](#).
- τα θέλει ο πσινός σου! βλ. λ. [πσινός](#).
- τα θέλει όλα δικά του ή όλα δικά του τα θέλει, βλ. λ. [δικός](#).
- τα θέλει όλα έτοιμα ή όλα έτοιμα τα θέλει, βλ. λ. [έτοιμος](#).
- τα θέλει όλα στο πιάτο ή όλα στο πιάτο τα θέλει, βλ. λ. [πιάτο](#).
- τα θέλει όλα στα πόδια του ή όλα στα πόδια του τα θέλει, βλ. λ. [πόδι](#).
- τα θέλει όλα στα χέρια του ή τα θέλει όλα στο χέρι ή όλα στα χέρια του τα θέλει ή όλα στο χέρι του τα θέλει, βλ. λ. [χέρι](#).
- τα θέλει όλα στην εντέλεια ή όλα στην εντέλεια τα θέλει, βλ. λ. [εντέλεια](#).
- τα θέλει όλα χαζίρι ή όλα χαζίρι τα θέλει, βλ. λ. [χαζίρι](#).
- τα θέλει το κωλαράκι σου! (κωλαράκος σου!), βλ. λ. [κωλαράκι](#).
- τα 'θελες και τα 'παθες, επιζητούσες, επιδίωκες να πάθεις ό,τι κακό έπαθες: «αφού πήγες να τα βάλεις μ' αυτόν το γίγαντα, τα 'θελες και τα 'παθες να πας στο νοσοκομείο!». (Τραγούδι: **τα 'θελες και τα 'παθες**, άπιστη καρδιά, τώρα που μ' αγάπησες δε σε θέλω πα).
- τα καλά του Γιάννη θέμε και τον Γιάννη δεν τον θέμε, βλ. λ. [Γιάννης](#).

- τα καράβια θέλουν ναύτες και τ' αμπέλια αμπελουργούς, βλ. λ. [ναύτης](#).
- τα κάστανα θέλουν κρασί και τα καρύδια μέλι, βλ. λ. [μέλι](#).
- τα νύχια σου μην κόψεις, αν θέλεις να προκόψεις, βλ. λ. [νύχι](#).
- τη θέλω, (για άντρες) την ποθώ ερωτικά: «αυτή τη γυναίκα πολύ τη θέλω».
- την εθέλω και ας είν' και χήρα και φτωχή και κακομοίρα, ο έρωτας μας κάνει να μη βλέπουμε τα ελαττώματα του ανθρώπου που αγαπάμε: «τι με νοιάζει κι αν δεν είναι γυναίκα της τάξης μου. Εγώ την εθέλω και ας είν' και χήρα και φτωχή και κακομοίρα, κατάλαβες;»
- τι ήθελα; βλ. φρ. μήπως τι ήθελα(;).
- τι ήθελα και το 'κανα; δηλώνει μετάνοια για κάτι που κάναμε: «τι ήθελα και το 'κανα εκείνο το πάρτι, και μαζεύτηκε η σάρα και η μάρα της γειτονιάς;»
- τι ήθελα και το 'πα; δηλώνει μετάνοια για κάτι που είπαμε: «τι ήθελα και το 'πα πως τον είδα στο ουζερί, και θύμωσε η γυναίκα του;»
- τι θέλει η αλεπού στο παζάρι; βλ. λ. αλεπού.
- τι θες άνθρωπέ μου! βλ. λ. [άνθρωπος](#).
- τι θες καημένε κάβουρα να περπατάς στα κάρβουνα; βλ. λ. [κάβουρας](#).
- τι θες να πεις; τι εννοείς(;): «τι θες να πεις, άλλοι ενδιαφέρονται για σένα;»
- τι πράγμα θέλεις; βλ. λ. πρά(γ)μα.
- τι στ' ανάθεμα θέλει; βλ. λ. ανάθεμα.
- τι στα κομμάτια θέλει; βλ. λ. κομμάτι.
- τι στην ευχή θέλει; βλ. λ. ευχή.
- τι στην οργή θέλει; βλ. λ. οργή.
- τι στο δαίμονα θέλει; βλ. λ. [δαίμονας](#).
- τι στο διάβολο θέλει; βλ. λ. [διάβολος](#).
- τι στο καλό ήθελα να..., βλ. λ. [καλός](#).
- τι στο καλό θέλει; βλ. λ. [καλός](#).
- τι στον κόρακα θέλει; βλ. λ. κόρακας.
- τι τα 'θελα τα λούσα! βλ. λ. λούσο.
- τι τα 'θελα τα μπικουτί! βλ. λ. μπικουτί.
- τι τα θες, βλ. φρ. τι τα θες, τι τα γυρεύεις. (Λαϊκό τραγούδι: το πορτοφόλι, **τι τα θες**, έχει μεγάλη χάρη, σε κάθε δύσκολη στιγμή σε βγάζει παλικάρι // **τι τα θες**, τι τα θες, πάντα έτσι είν' η ζωή, θα γελάς, ή θα κλαις, βράδυ και πρωί).

- τι τα *θες*, τι τα *γυρεύεις*, όπως και να σκεφτείς, όπως και να εξετάσεις μια υπόθεση ή μια κατάσταση, δεν αλλάζει, οπότε περιττεύει κάθε κουβέντα, κάθε συζήτηση, αδιαφόρησε. (Τραγούδι: *τι τα θες, τι τα γυρεύεις δε μ' αγαπάς, μέρα νύχτα με παιδεύεις, με τυραννάς*).
- τι την ήθελα τη *μιζαμπλί!* βλ. λ. [μιζαμπλί](#).
- τι την ήθελα την *περμανάντ!* βλ. λ. [περμανάντ](#).
- το *βλάχο* τον πάνε στα *χαλιά* κι αυτός θέλει τα *τσαλιά*, βλ. λ. *βλάχος*.
- το θέλω το *τομάρι μου*, βλ. λ. *τομάρι*.
- το θέμα θέλει *συζήτηση*, βλ. λ. [συζήτηση](#).
- το καλό που σου θέλω, βλ. λ. [καλός](#).
- το *μετάξι* θέλει *τάξη* κι *άνθρωπο να το κοιτάξει*, βλ. λ. [μετάξι](#).
- το *μπελά σου θες!* ή το *μπελά σου θέλεις!* βλ. λ. *μπελάς*.
- το πράγμα θέλει *σκέψη*, βλ. λ. [σκέψη](#).
- το πράγμα θέλει *συζήτηση*, βλ. λ. [συζήτηση](#).
- τον θέλει η *μπάλα* ή τον θέλει κι η *μπάλα*, βλ. λ. [μπάλα](#).
- τον θέλει η *τύχη* ή τον θέλει κι η *τύχη*, βλ. λ. [τύχη](#).
- τον (την) θέλει ο *φακός*, βλ. λ. [φακός](#).
- τον θέλει το *ζάρι* ή τον θέλει και το *ζάρι*, βλ. λ. [ζάρι](#).
- τον θέλει το *φύλλο* ή τον θέλει και το *φύλλο*, βλ. λ. [φύλλο](#).
- τον θέλει το *χαρτί* ή τον θέλει και το *χαρτί*, βλ. λ. *χαρτί*.
- τον *θέλω, α.* (για γυναίκες) τον ποθώ ερωτικά: «αυτόν τον άντρα πολύ τον θέλω». **β.** (στη γλώσσα της αργκό) επιδιώκω την καταστροφή του, το θάνατό του: «έμαθε πως τον θέλουν οι μπράβοι της νύχτας κι εξαφανίστηκε απ' την πιάτσα».
- τον *κάνω* *ό,τι θέλω* ή τον *κάνω όπως θέλω*, βλ. λ. [κάνω](#).
- *χωριό που φαίνεται, κολαούζο δε θέλει*, βλ. λ. [χωριό](#).
- *χωρίς να το θέλω*, ακούσια: «τον πάτησα χωρίς να το θέλω || τον λέρωσα χωρίς να το θέλω || τον χτύπησα χωρίς να το θέλω».